

Laura Bergillos
Tempo: moviment o pausa

20
Exposicions
Viatgeres

Laura Bergillos
Tempo: moviment o pausa

Diputació de Girona

Laura Bergillos

Tempo: moviment o pausa

Tempo o *temps* és la velocitat a la qual s'ha d'executar una peça musical. *Ritme* i *melodia* són recorreguts guiats pel tempo. Tot moviment té un ritme, subjectiu i particular. M'agrada anomenar-los ritmes vitals. Els contemplo a través d'un instant, present en l'espaitemps: l'instant és una idea d'intersecció de ritmes que creen encreuaments.

Contemplo els ritmes com si fossin un paisatge. No hi ha paisatge sense espectador, només territori. No hi ha present sense contemplació, només fugacitat. La contemplació ofereix deteniment: pausa. Ho comparo amb el silenci: amb el fet de meditar. El resultat és el deteniment; la gratitud de poder ser present, és a dir, d'adquirir consciència i esdevenir *hic et nunc*.

D'aquí parteix la meva obra, de l'estat de realitat que s'obté després de la pràctica contemplativa. Posteriorment, em trobo en un estat d'interès molt intuïtiu, seguit d'un qüestionament profund, d'una cerca de comprensió i una intriga de respostes.

Entenc l'art com a experiència i baso la meva obra en la pròpia experiència iniciada en la contemplació. La intuïció forma part del meu procés de treball. El dota de la seva part més sincera, que es reforça amb la investigació posterior.

Aquest és un projecte d'anys de durada que no ha finalitzat i que recull totes aquelles peces que s'inclouen en aquesta observació de l'instant i la concepció espaciotemporal que generen el meu propi panorama temporal:

finit, infinit, present, contemplatiu, meditatiu i fugaç.

Acostumo a treballar amb teixits, aparentment fràgils, volàtils i vibrants, creant instal·lacions minimalistes on el buit i el silenci formen part de l'obra i on la contemplació és la seva última finalitat. En les meves darreres obres tracto l'espai expositiu per tal d'introduir l'espectador en una experiència íntima, poètica i sensorial.

M'agrada jugar a generar misteri i curiositat a la sala. La subtileza dels materials busca seduir la mirada. Quan ens deixem endur per les transparències i mirem a través dels teixits, aquests ens ofereixen escenaris canviants i una experiència diferent i única que depèn de la intenció de l'espectador. Les meves obres han de ser descobertes en calma. Ens conviden a submergir-nos en els detalls i a perdre'ns entre les seves subtileteses i la sensibilitat.

Sovint utilitzo terminologia musical per expressar les idees: parlo de vibracions, de ritmes vitals, de silencis i de pauses. Parlo de la meva percepció de l'espaitemps. Utilitzo la geometria de manera sensible i poètica: conté formes pures, conceptes neutres. Sovint penso que qualsevol concepte es pot expressar a partir d'una forma geomètrica.

Utilitzo el teixit per expressar idees, ja que entenc la tela com una trama —una xarxa plena d'encreuaments—, i el fil com a origen i inici que generen una superfície amb la qual s'esdevé un patró.

Tempo: moviment o pausa de Laura Bergillos

El temps és, a la vegada, unitat de mesura i cosa mesurada, continent i contingut, eina i treball en si mateix i, com ens recorda Laura Bergillos, és alhora –o alternativament– moviment i pausa. En música, és una unitat de mesura del transcurs de la peça. El temps o tempo musical fa al·lusió a la velocitat i l'actitud, a la forma en què avança des de l'inici fins al final; en altres paraules, al ritme. La seva pausa és el silenci, ja que és l'aturada de la matèria primera de què es compon la música: el so. Però el silenci també és ritme i, per tant, temps.

En les arts visuals i plàstiques, la qüestió sol ser ben diferent. Les obres no tenen una durada sinó que són en tot moment una unitat completa. O no? Som nosaltres, en aquests formats com la pintura, l'escultura, la fotografia i la instal·lació, el temps de l'obra; som qui la reproduïm mentre desembolcallem cada un dels detalls que conté amb els nostres sentits. L'obra, inerta, pren vida a través de la nostra percepció i, encara més, de l'experiència que en tenim. Aquí l'artista explora aquesta dualitat de dimensions del temps a través de l'experiència en l'espai expositiu: el moviment i la pausa, dos elements que defineixen el temps, que el despleguen i que podem contemplar a través de la interpretació palpable que ens en fa aquesta proposta expositiva.

«Tempo: moviment o pausa» comprèn una mescla de llenguatges que van des del teixit fins a la instal·lació passant per la fotografia, l'acció performativa o l'escultura. L'obra se centra en diversos aspectes que analitzen i expressen el temps en la seva varietat de dimensions, així com la relació amb el temps, que s'explora a través del gest de resseguir les formes subtils que aquest pot prendre en nosaltres. Podríem dir que el treball té un important component

conceptual, però que només es fa present per mitjà de l'experiència física; els conceptes, doncs, neixen del ritme sorgit de la mescla de forma, materialitat, volum, color i llum. En aquest sentit, el tractament de l'espai és essencial, i ho és especialment en peces amb un marcat format d'instal·lació com *The Wait*, *Cesura* o *Temps(s)*. En aquestes peces és rellevant la immersió i, per tant, la noció d'atmosfera. L'obra no consta només dels seus materials i d'una disposició, sinó que també dialoga amb l'espai i, per tant, amb el buit. La seva finalitat és convidar l'espectador a una actitud contemplativa en què pugui connectar amb l'obra des dels sentits i els propis pensaments despertats per aquesta interacció.

En peces com *Rallentando*, trobem una aproximació aparentment més intel·lectual, que tot i així persegueix una contemplació que emula una experiència. En forma de seqüència cronològica, aquesta sèrie de trenta fotografies ressegueix la imatge d'un núvol que es va desfent fins que desapareix. L'aparició de serendipitats com l'entrada del sol en el quadre i els canvis en la llum i els colors que dominen la fotografia, així com la transformació de la composició interna de la imatge, tenen com a resultat un conjunt reflexiu i amb ressonàncies emotives que ens pot convidar a pensar en el concepte genèric de final, de procés de desaparició i, per extensió a escala humana, en la mort. Aquesta temàtica és present a diverses peces. Per exemple, a *Instant de canvi* s'utilitza un subtil treball de termofixació en una tela llisa que mostra un trencament de continuïtat en el ritme d'un plec tèxtil; aquest trencament rítmic ressona poèticament com a imatge de la transformació vital, el trauma, el dol o simplement un canvi dràstic de rumb des de l'ocult o l'interior a la seva exteriorització.

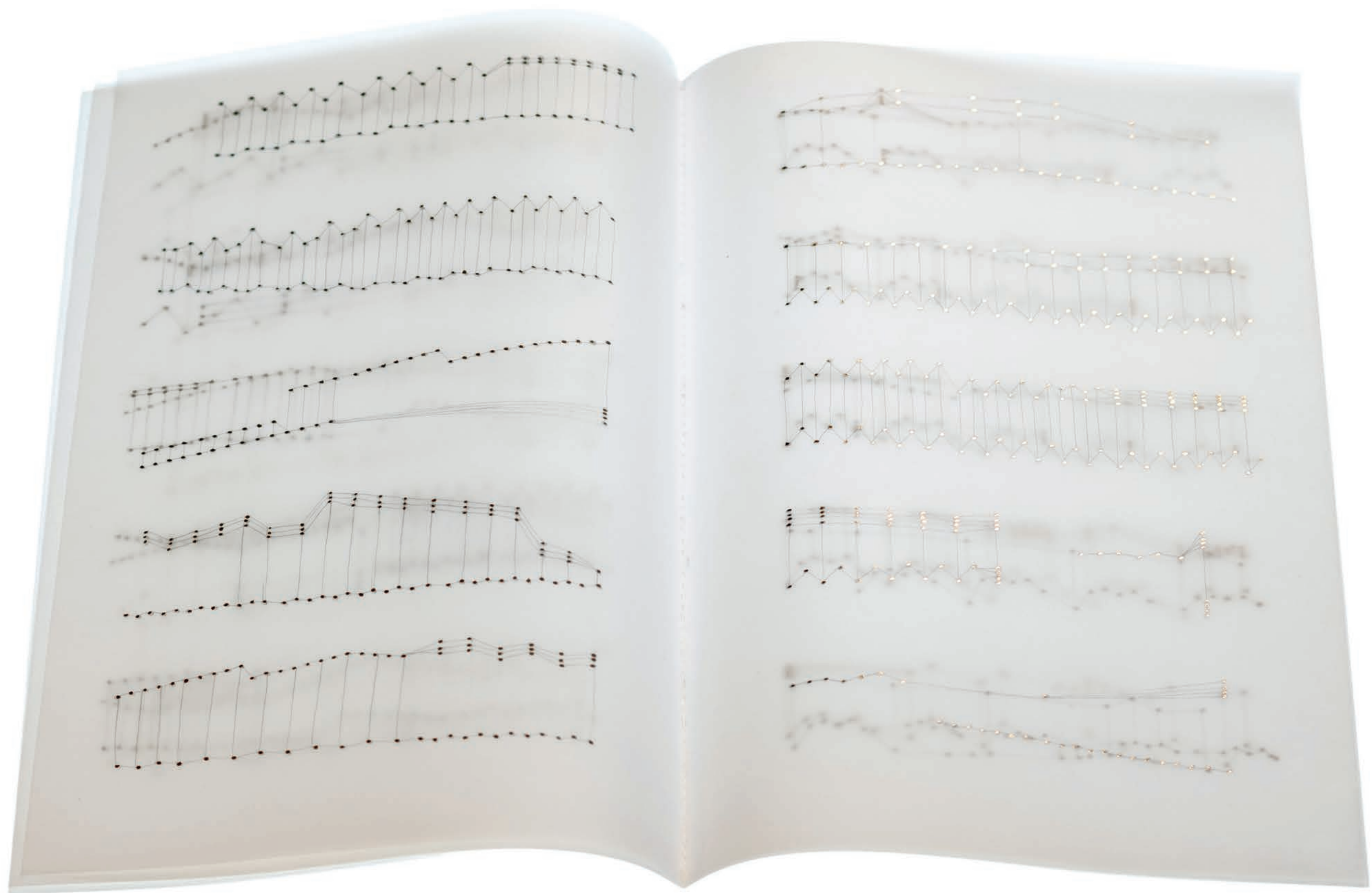
Cal destacar que l'obra amb materials tèxtils és una constant en Laura Bergillos. El teixit és un material carregat de connotacions relacionades amb el treball manual, íntim i senzill; és alhora un element amb qualitats com la transparència, la suavitat o la lleugeresa, i permet ser tractat de forma gairebé pictòrica o escultòrica però també com a part d'una instal·lació on el seu moviment o l'organicitat de la seva estructura són indispensables per al joc proposat per l'artista. També són constants les gammes cromàtiques a l'entorn dels daurats i els grocs, combinats amb el negre o el blanc com a colors més neutres. Aquesta preferència atorga una personalitat delicada i vibrant a l'obra, d'una noblesa que l'apropa a una dimensió quasi mística i en fomenta una contemplació més plena.

Les diferents obres que componen el projecte rastregen dimensions del temps com l'espera, l'aturada (el silenci), la suspensió, l'evolució, el pas del temps o el mateix concepte de procés. Com en la peça *Espirando*, que explora a través d'una *performance* el concepte d'improductivitat lligat al procés creatiu i la manera com el temps és monetitzat en el sistema capitalista; l'artista desfà manualment un producte industrial i estableix la paradoxa de l'art com a producció contraproductiva, de resistència a la productivitat com a única finalitat del temps vital. Com que el temps és una cosa que ho impregna tot, la mirada sobre el temps permet indagar en una multitud de temàtiques gairebé a la manera d'un calaix de sastre, sempre tenint el temps molt present com a punt de mira de la reflexió. En aquest cas, Bergillos explora les problemàtiques temporals en la tasca de l'artista, una metareflexió que li permet qüestionar-se'n la mateixa naturalesa. *The Wait*, d'altra banda,

parla d'una pausa emocional, del temps com a espera, com a suspensió de la continuïtat sotmesa a una pressió per mitjà de l'expectativa. La peça evoca l'experiència –de vegades agònica– de l'espera mitjançant la disposició d'una tela que subjecta una esfera en l'aire. Poèticament, gairebé a través d'una transliteració del concepte de suspensió en la imatge de l'objecte suspès, representa el pes i l'angoixa potencial de la incertesa del moment en què succeirà un fet que, en canvi, se sap del cert que succeirà. El temps és l'element que aporta aquí una inquietud o una tensió.

Des de l'obra de caràcter més gràfic, com *Partitura* i *Silencis. Piano Sonata No. 20 in A major, D. 959 – II. Andantino* Franz Schubert, fins a la més voluminosa, com *Cesura* o *The Wait*, totes tenen un caràcter concís propi d'un marcat minimalisme en el llenguatge visual. Recursos com la repetició, la limitació d'elements que participen en la composició i la interacció del que hi ha amb el que no hi ha, el buit, mostren com l'obra de Laura Bergillos s'emmarca dins una estètica pulcra a mig camí entre el conceptualisme i el concretisme. La seva poètica es desplega, valgui la redundància, en el temps transcorregut per la sala i el temps de contemplació de les peces, materialitzacions o plasmacions d'estats anímics, idees reflexives que naveguen poderosament dins la ment de l'artista i conceptes universals intemporals que seccionen l'experiència humana; sempre amb una sensibilitat estètica unívoca en la seva execució i respectuosa amb l'espai que cedeix sempre a l'observador per completar el sentit de cada cosa: el buit, el silenci que dona lloc a la música del pensament.

Alexandre Roa Casellas
Crític d'art

Partitura. Piano Sonata No. 20 in A major, D. 959: II. Andantino. Franz Schubert

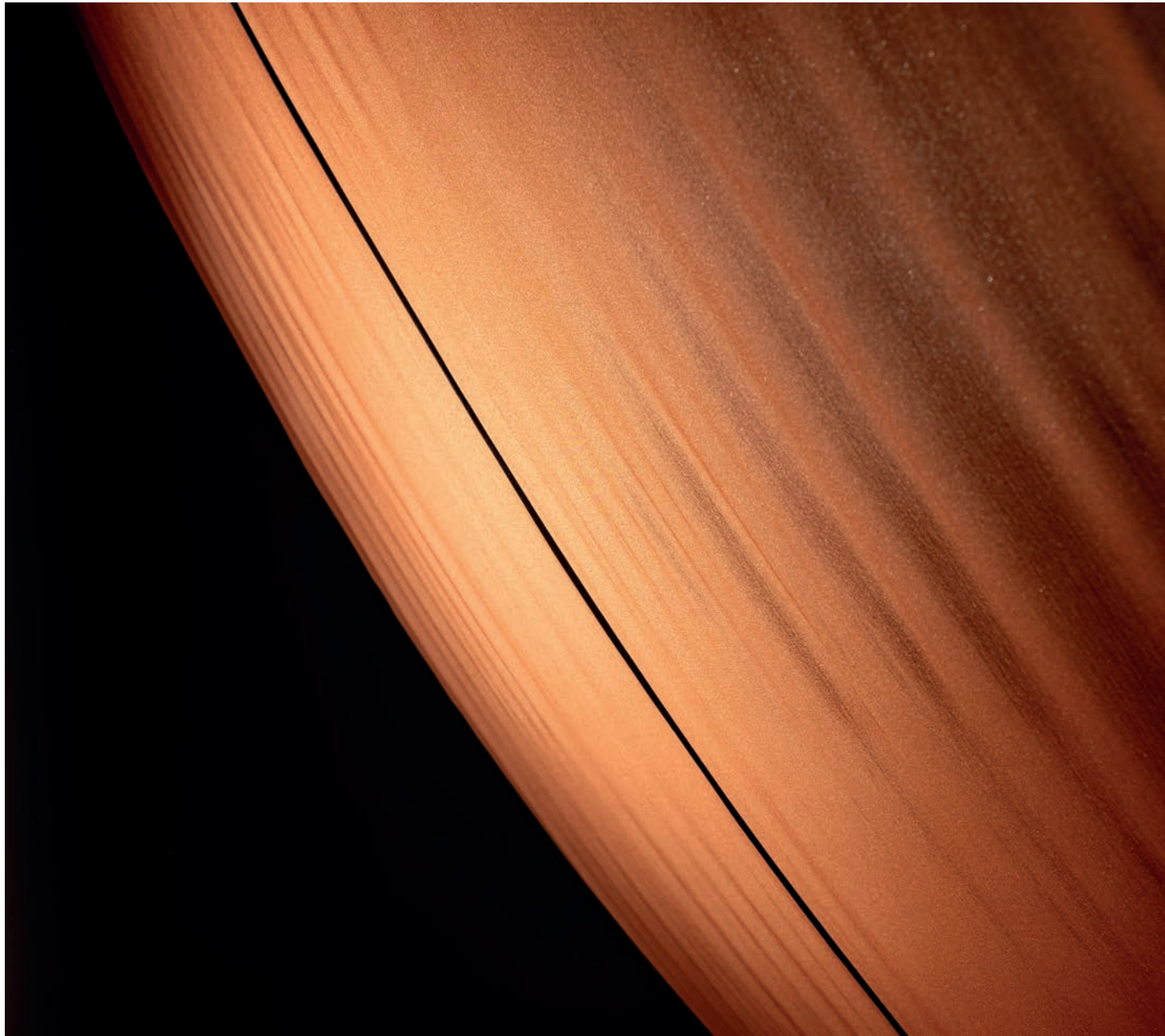
Silencis. Piano Sonata No. 20 in A major, D. 959: II. Andantino. Franz Schubert

Rallentando

Cesura

Compàs

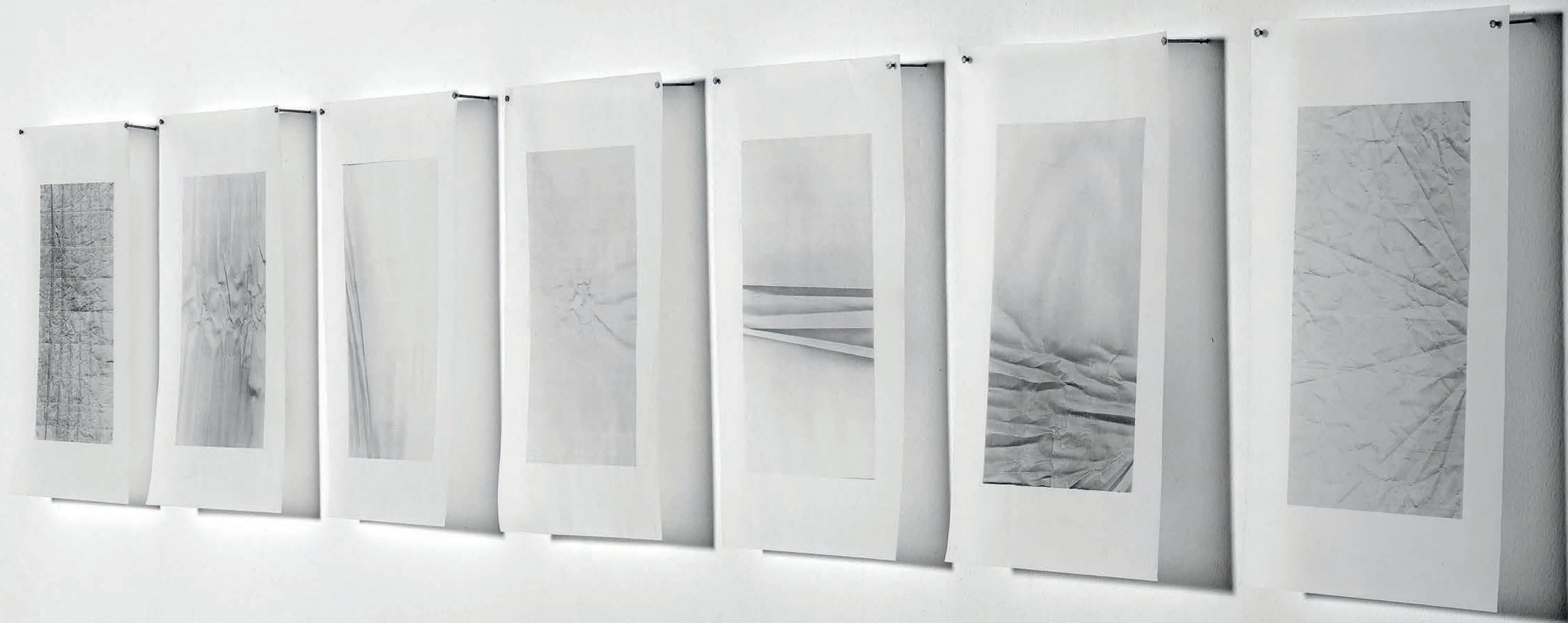

Instant de canvi

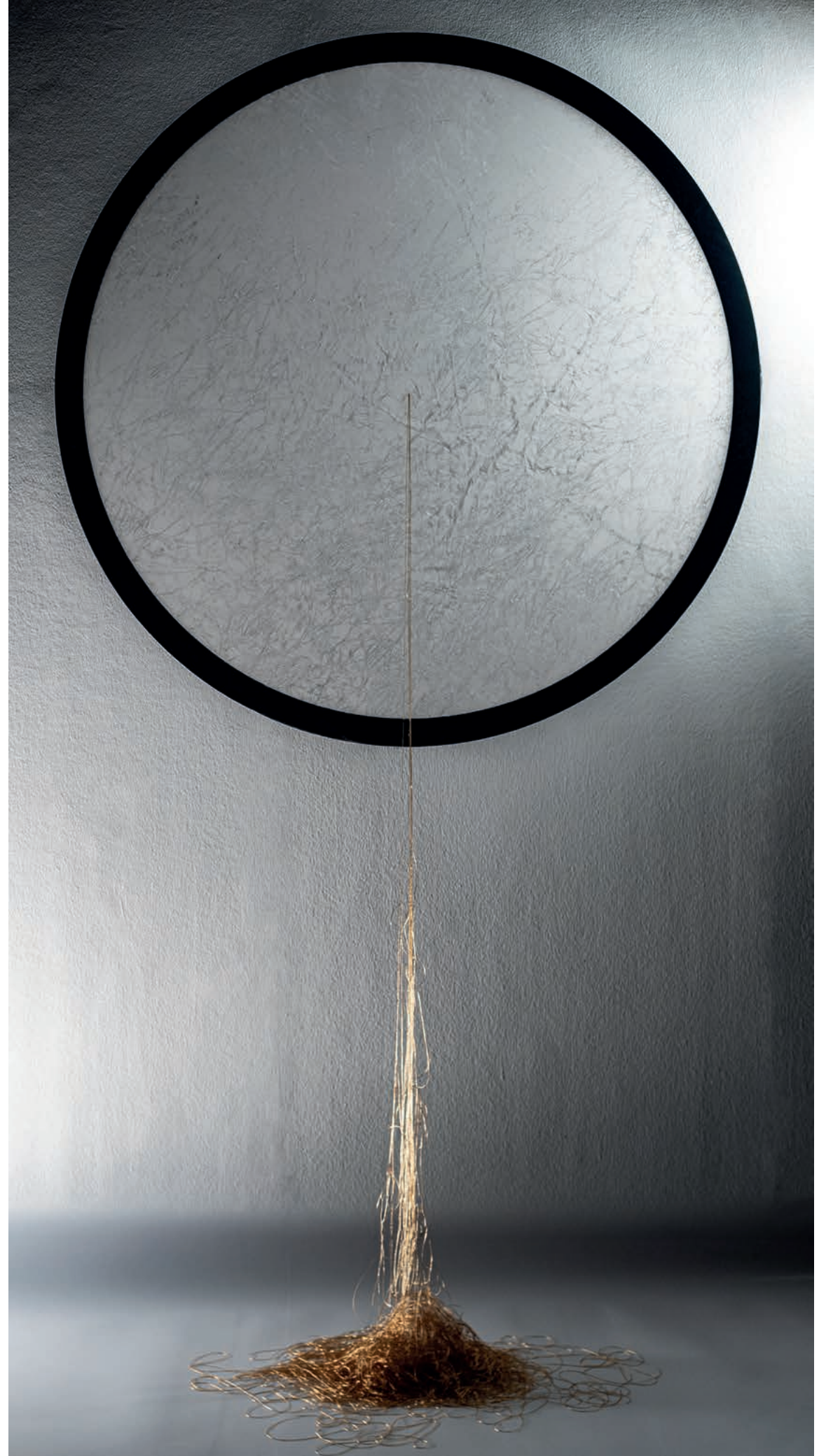

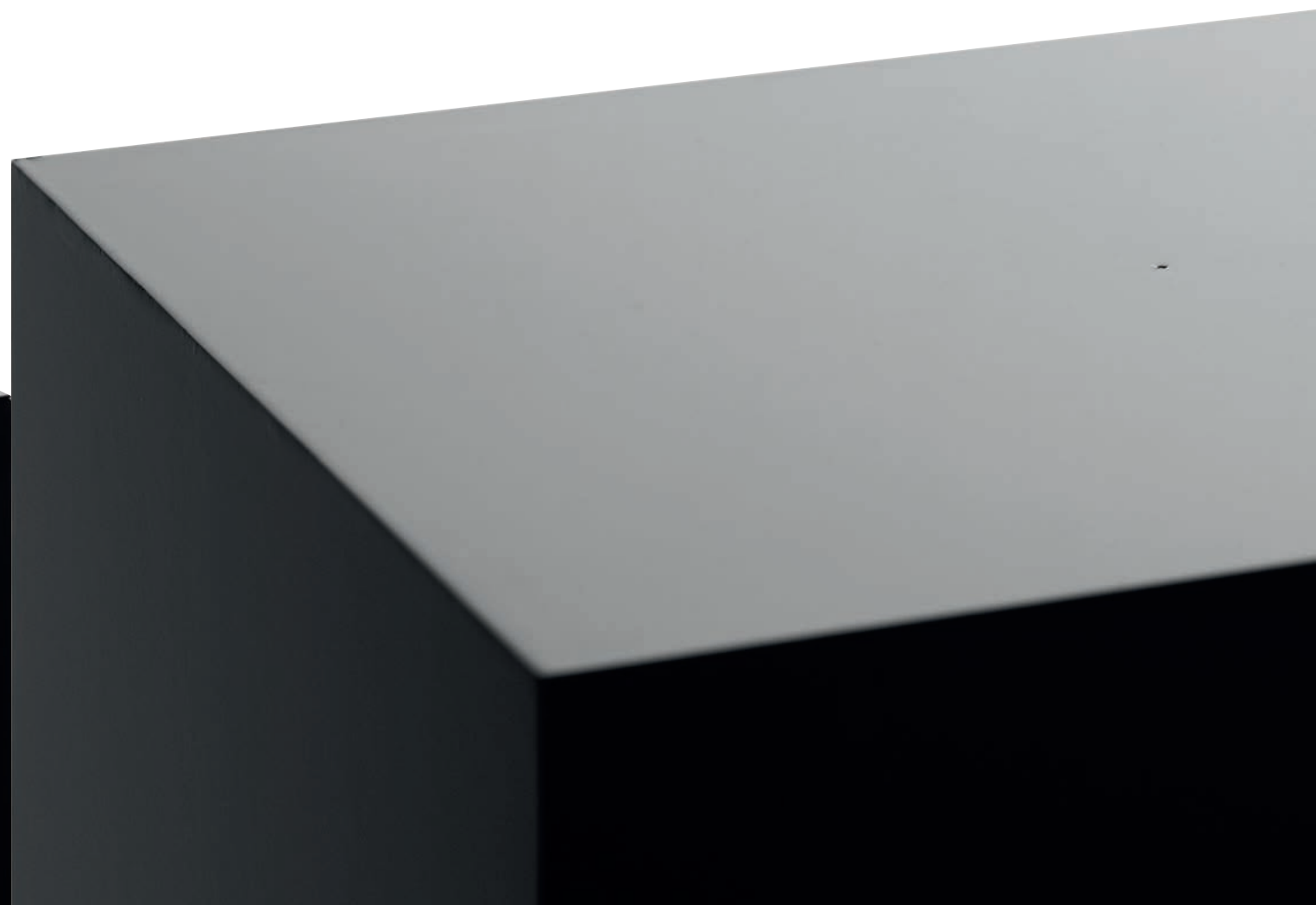
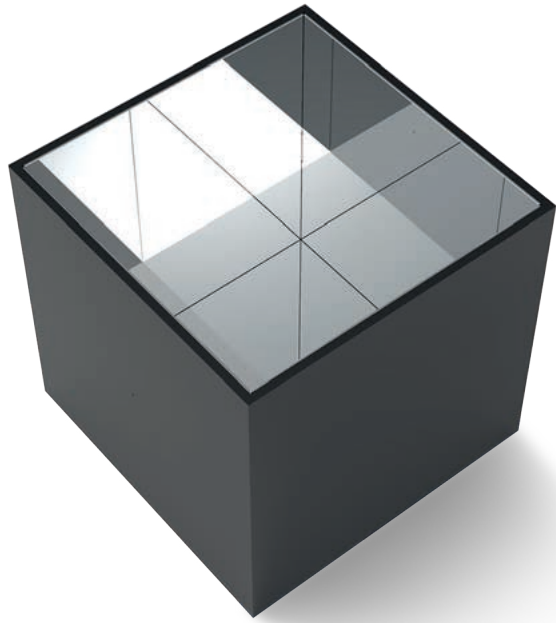
Plec, rastre i vivència

Temps(s)

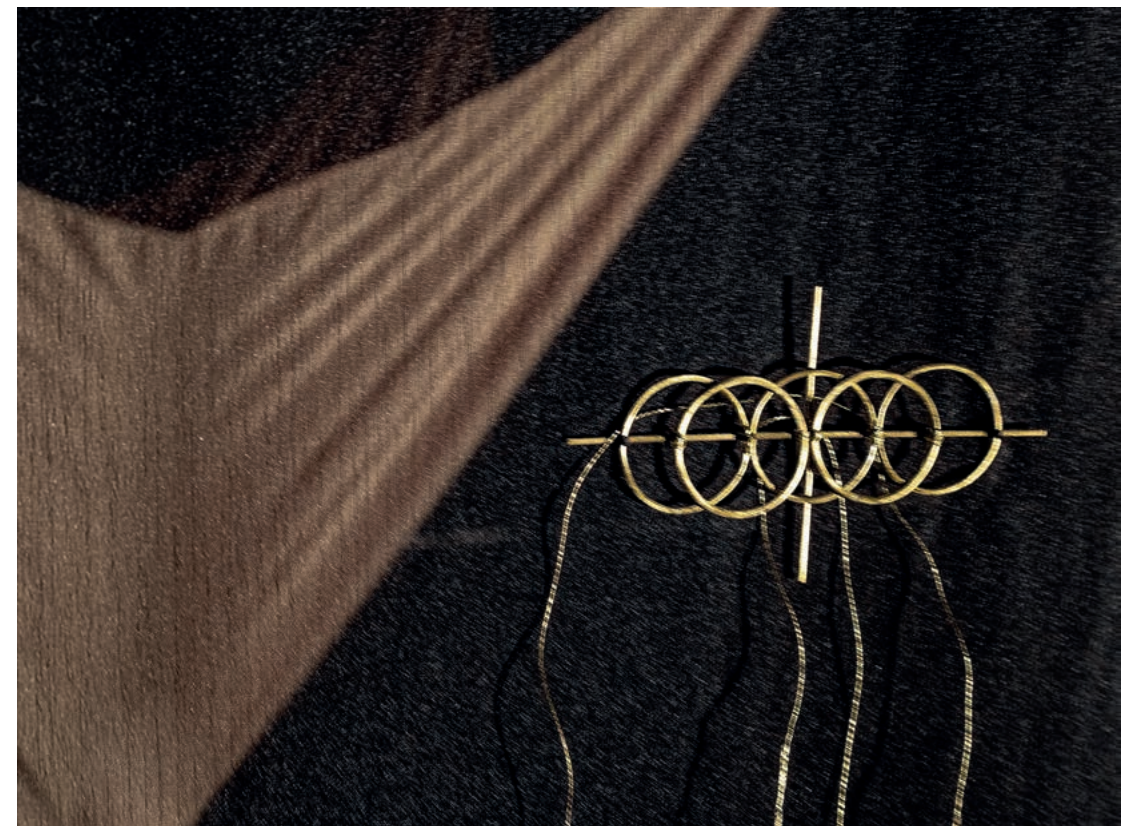

Finis infiniti

Instant (il-)limitat

The Wait

Espirando

Biografia

Nascuda a Girona l'any 1992, Laura Bergillos és graduada amb honors per la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona. Allà va especialitzar-se en escultura amb materials tous i instal·lació escultòrica, i va realitzar un curs de transformació de teixits a la mateixa Universitat. Gràcies a aquesta formació, va començar a donar una nova perspectiva a tota la tradició tèxtil que havia vist i après des de petita de les dones de la seva família.

Així mateix, va cursar el Postgrau en llenguatge sensorial i poètica del joc a la Universitat de Girona, dirigit per l'escola Teatro de los Sentidos, amb el qual es va formar en percepció dels sentits i recorreguts sensitius.

L'any 2017 va guanyar la Menció Especial Jove Inund'Art; l'any 2019 va participar en el Certamen Art PerTot del mateix festival, i finalment, l'any 2023, el seu projecte va ser seleccionat per al programa Exposicions Viatgeres de la Diputació de Girona.

Ha dut a terme diverses exposicions individuals i col·lectives, nacionals i internacionals, i ha treballat amb diferents sales d'exposicions com ara el Casal Solleric de Palma de Mallorca, la Casa de la Catalanitat de Perpinyà, la Sala d'Art Jove de Barcelona i la Casa de Cultura de Girona, entre d'altres.

20

Exposicions Viatgeres
de la Diputació de Girona

Edició:

Oficina de Difusió de la Diputació de Girona, 2024

Coordinació del programa Exposicions Viatgeres:

Josep Ros Nicolau

Fotografies del catàleg:

Rafel Bosch / Laura Bergillos

Disseny gràfic:

Matèria edicions

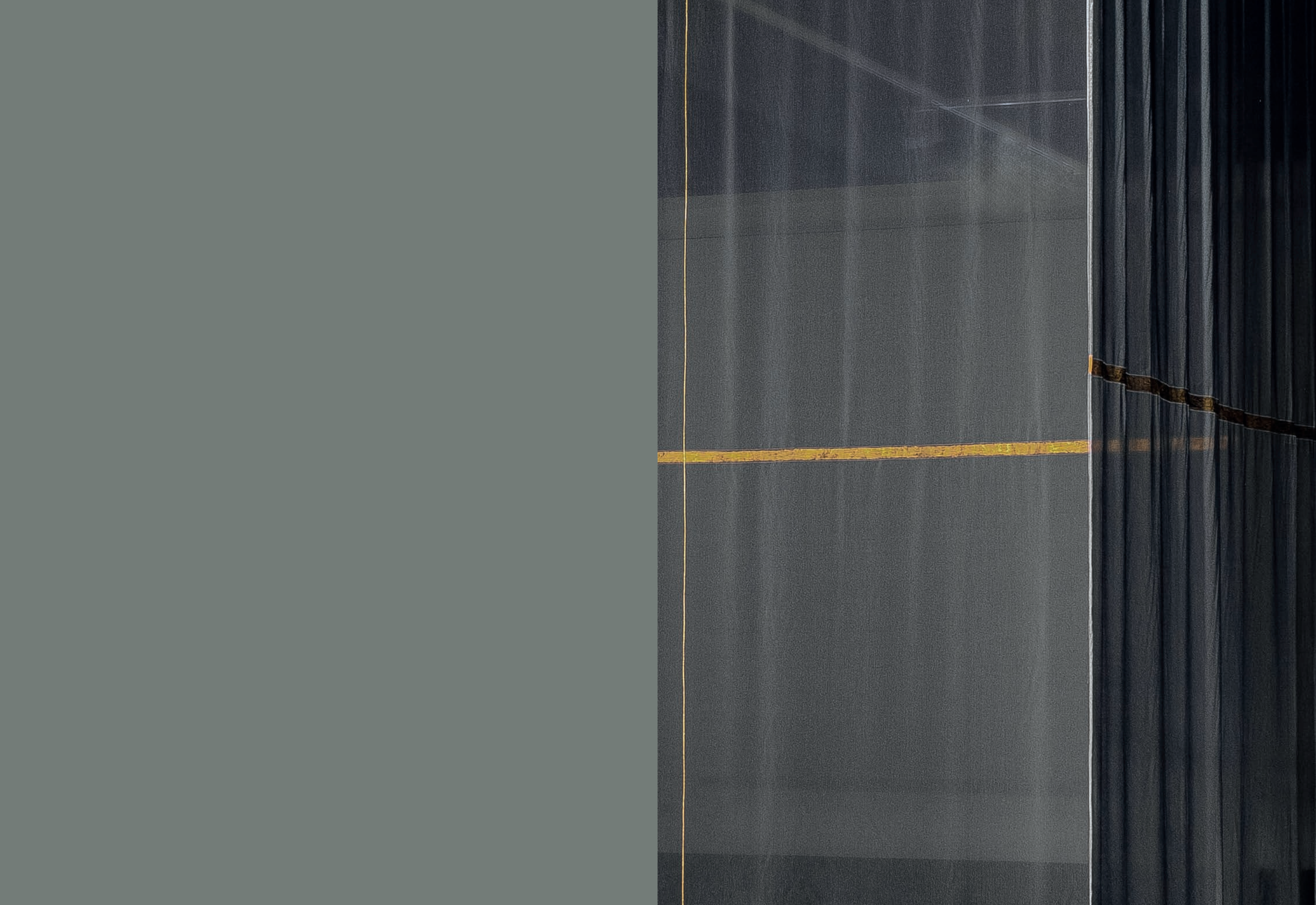
Impressió:

Impremta Aubert

Dipòsit legal:

GI-989-2024

DDGI203
DEMARCACIÓ SOSTENIBLE

Diputació de Girona